

**Warunki podejmowania
i prowadzenia działalności
gospodarczej w rejonach
przygranicznych
Polski i Ukrainy**

WSPÓŁPRACA UNIWERSYTETÓW WSPIERAJĄCA ROZWÓJ
REGIONÓW – LUBELSKIEGO I LWOWSKIEGO

**Warunki podejmowania i prowadzenia
działalności gospodarczej
w rejonach przygranicznych Polski i Ukrainy**

Pod redakcją
Rafała Biskupa, Małgorzaty Ganczar

Recenzja naukowa
dr hab. Artur Kuś

Lublin 2007

Opracowanie redakcyjne – dr Małgorzata Ganczar
Projekt okładki – Anna Kowalczyk
Redakcja techniczna – Tomasz Piech

Wydawnictwo w ramach projektu
WSPÓŁPRACA UNIWERSYTETÓW WSPIERAJĄCA
ROZWÓJ REGIONÓW – LUBELSKIEGO I LWOWSKIEGO
Program Sąsiedztwa Polska-Białoruś-Ukraina INTERREG IIIA/TACIS CBC 2004-2006
Nr umowy o dofinansowanie Projektu: IG-2004/PL-UB/2.06/2.1/U-16/06 z dnia 26 czerwca 2006 r.

Projekt współfinansowany ze środków
Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego
w ramach Programu Sąsiedztwa Polska-Białoruś-Ukraina
INTERREG IIIA/TACIS CBC

neighbourhood
PROGRAMME
PL-BY-UA

© Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Lublin 2007

ISBN: 978-83-7363-500-5

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin
e-mail: oinfo@kul.lublin.pl
<http://www.kul.lublin.pl>

Współwydawca:
Lubelska Szkoła Biznesu Sp z o.o. Fundacji Rozwoju KUL
ul. Konstantynów 1H, 20-708 Lublin
e-mail: wydawnictwo@lsb.lublin.pl
<http://www.lbs.pl>

Andrij Kosyło. *Formy prowadzenia działalności gospodarczej na Ukrainie* [w:] Warunki podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w rejonach przygranicznych Polski i Ukrainy, pod. red. Rafała Biskupa i Małgorzaty Ganczar, Lublin 2007, s. 148-154

Andrij Kosyło*

Formy prowadzenia działalności gospodarczej na Ukrainie

Regulacje prawne dotyczące form prowadzenia działalności gospodarczej na Ukrainie zostały zawarte w następujących aktach prawnych: kodeks cywilny z dnia 16 stycznia 2003 r.¹, kodeks gospodarczy z dnia 16 stycznia 2003 r.² oraz w ustawie o spółkach handlowych z dnia 19 września 1991 r.³ Zgodnie z regulacjami zawartymi w ww. aktach prawnych można dokonać następującego podziału podmiotów gospodarczych według kryterium podmiotowego: 1) osoba fizyczna-przedsiębiorca, 2) osoba prawna podmiot działalności gospodarczej, 3) spółka cywilna.

Jako osoba fizyczna-przedsiębiorca może być zarejestrowana każda pełnoletnia nieograniczona w zdolności do czynności prawnych osoba fizyczna. Art. 55 kodeksu gospodarczego przewiduje również, że działalność gospodarczą poprzez rejestrację osoby fizycznej-przedsiębiorcy mogą także prowadzić cudzoziemcy. Na uwagę zasługuje art. 51 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym, jeżeli inaczej nie przewiduje ustawa bądź nie wynika z treści stosunków, działalność przedsiębiorca osób fizycznych-przedsiębiorców jest regulowana przez przepisy regulujące działalność przedsiębiorczą osób prawnych. Rejestracja działalności gospodarczej w formie osoby fizycznej-przedsiębiorcy została uregulowana przez ten sam akt prawny co i rejestracja osób prawnych: ustawę o rejestracji państwowej osób prawnych oraz osób fizycznych-przedsiębiorców z dnia 15 maja 2003 r.⁴

Jak już zostało zasygnalizowano wyżej, w prawie ukraińskim nie istnieje jednego aktu prawnego, któryby zawierał wszystkie możliwe rodzaje form prowadzenia działalności gospodarczej. Dlatego też, przepisy dotyczące form osób prawnych – podmiotów gospodarczych są umieszczone zarówno w kodeksie cywilnym jak i kodeksie gospodarczym, natomiast szczegółowe regulacje dotyczące spółek handlowych zostały umieszczone w ustawie o spółkach handlowych. W związku z tym, kodeks gospodarczy np. przewiduje formy podmiotów gospodarczych, których nie zawierają przepisy kodeksu cywilnego. Kodeks cywilny mówi o dwóch rodzajach form podmiotów gospodarczych-osób prawnych: spółce handlowej oraz spółdzielni produkcyjnej, natomiast kodeks gospodarczy oprócz spółek handlowych i spółdzielni produkcyjnych wspomina także o różnych rodzajach przedsiębiorstw. Dla tego też, w niniejszym opracowaniu przeanalizujemy wszystkie możliwe

---

* Autor jest adwokatem prowadzącym Kancelarię Prawniczą w Łucku specjalizującą się w obsłudze prawnej polskich podmiotów gospodarczych działających na Ukrainie; e-mail: a_kosylo@yahoo.com

¹ Cywilnyj Kodeks Ukrainy wid 16 stycznia 2003 r., „Oficijnyj Wisnyk Ukrainy”, 2003, nr 11, s. 461.

² Hospodarskyj Kodeks Ukrainy wid 16 stycznia 2003 r., „Oficijnyj Wisnyk Ukrainy”, 2003, nr 11, s. 462.

³ Zakon Ukrainy „Pro hospodarski towarystwa” wid 19 weresnia 1991 r., „Widomosti Werchownoji Rady Ukrainy”, 1991, nr 49, s. 682; Oraz tekst jednolity ww. ustawy z późniejszymi zmianami zob. w: „Ukrajinska Inwestycyjna Gazeta”, 2006, nr 26.

⁴ Zakon Ukrainy „Pro derżawnu rejestraciju jurydycznych osib ta fizycznych osib pidpryjemciw” wid 15 trawnia 2003 r., „Oficijnyj Wisnyk Ukrainy”, 2003, nr 25, s. 1172.

formy prowadzenia działalności gospodarczej-osoby prawne przewidziane przepisami ww. trzech aktów prawnych.

Kodeks cywilny zawiera podział osób prawnych na: osoby prawne prawa prywatnego oraz osoby prawne prawa publicznego⁵. Spółki handlowe należą do tej pierwszej grupy. Art. 83 kodeksu cywilnego przewiduje, że osoby prawne mogą być tworzone w formie spółek, instytucji oraz w innych formach przewidzianych w ustawie. Uważa się, że osoba prawna powstaje z dniem jej rejestracji państwowej (art. 87 k.c. Ukrainy).

Spółką w rozumieniu kodeksu cywilnego jest organizacja powołana poprzez połączenie się osób (wspólników), którym przysługuje prawo udziału w tej spółce. Spółki są dzielone na spółki przedsiębiorcze oraz nieprzedsiębiorcze.

Spółki prowadzące działalność gospodarczą w celu otrzymania zysku oraz jego następnego podziału pomiędzy wspólnikami (spółki przedsiębiorcze), mogą być powołane wyłącznie jako spółki handlowe (pełna spółka, spółka komandytowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka z dodatkową odpowiedzialnością, spółka akcyjna) albo spółdzielnie produkcyjne. Spółki nieprzedsiębiorcze są to spółki, których celem działalności nie jest otrzymanie zysku podlegającego podziału pomiędzy założycielami.

Pierwszy rodzaj spółki handlowej, który omówimy jest to – spółka pełna. Definicję pojęcia spółki pełnej zawiera art. 119 kodeksu cywilnego (dalej – k.c.), zgodnie z tą normą, jest to rodzaj spółki handlowej, której wspólnicy zgodnie z zawartą pomiędzy nimi umową prowadzą działalność przedsiębiorczą w imieniu spółki i solidarnie ponoszą dodatkową (subsidiarną) odpowiedzialność za zobowiązaniami spółki całym ich mieniem. Osoba może być wspólnikiem tylko jednej spółki pełnej. Wspólnik spółki pełnej nie może bez zgody innych wspólników dokonywać we własnym imieniu i we własnym interesie lub w interesie osób trzecich czynności prawnych, identycznych z tymi, co stanowią przedmiot działalności spółki. W razie naruszenia tej zasady spółce przysługuje prawo żądania od takiego wspólnika pokrycia wyrządzonych spółce strat bądź przekazania jej wszystkich korzyści uzyskanych w wyniku dokonania takich czynności prawnych. Nazwa spółki pełnej powinna zawierać imiona (nazwę) wszystkich jej wspólników, słowa „spółka pełna” albo zawierać imię (nazwę) jednego lub kilku wspólników z dodaniem słów „i kampania”, a także słowa „spółka pełna”. Zarządzanie działalnością spółki pełnej prowadzone jest za zgodą wszystkich wspólników, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej.

Kolejnym rodzajem spółki handlowej w prawie ukraińskim jest spółka komandytowa. Spółką komandytową w rozumieniu k.c. jest spółka, w której wraz ze wspólnikami, którzy prowadzą w imieniu spółki działalność gospodarczą i solidarnie ponoszą odpowiedzialność dodatkową (subsidiarną) i odpowiadają za zobowiązania spółki wszystkim swoim mieniem (komplementariusz) jest jeden lub kilku wspólników (komandytariusz), którzy ponoszą ryzyko strat związanych z działalnością spółki w granicach kwot wpłaconych udziałów oraz nie uczestniczą w działalności spółki. Spółkę komandytową powołuje się na podstawie umowy założycielskiej, którą zawierają pomiędzy sobą wszyscy komplementariusze. Przepisy prawa stanowią, że osoba może zostać komplementariuszem tylko jednej spółki komandytowej oraz że komplementariusz nie może być wspólnikiem w spółce pełnej. Zarządzenie działalnością spółki komandytowej prowadzą komplementariusze.

Najbardziej popularnym rodzajem spółki handlowej na Ukrainie jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (dalej – sp. z o.o.) . Zgodnie z definicją zawartą w k.c., jest to spółka założona przez jednego lub kilku wspólników, której kapitał założycielski został

---

⁵ Zgodnie z art. 81 Kodeksu cywilnego Ukrainy, osoba prawna prawa publicznego jest powoływana na mocy aktu organu władzy publicznej. Natomiast osoba prawna prawa prywatnego – na mocy dokumentów założycielskich założycieli – osób fizycznych bądź prawnych (np. umowa spółki, statut). Także ww. norma Kodeksu przewiduje, że przepisy k.c. regulują wyłącznie powołanie osób prawnych prawa prywatnego, natomiast tryb powołanie osób prawnych prawa publicznego zawierają Konstytucja Ukrainy oraz ustawy.

podzielony na udziały, rozmiar (wysokość) których ustala się w statucie. Udziały do kapitału założycielskiego mogą być wnoszone w postaci pieniężnej lub w postaci aportów rzeczowych. Co najmniej połowa kapitału założycielskiego powinna być wniesiona przed rejestracją spółki. Cechą, która charakteryzuje istotę sp. z o.o. jest to, że jej wspólnicy ponoszą odpowiedzialność za zobowiązaniami spółki wyłącznie w granicach wartości swych udziałów. Przepisy ustawy o spółkach handlowych przewidują, że kapitał założycielski sp. z o.o. powinien stanowić co najmniej równowartość stu płac minimalnych ustalonych w dniu rejestracji spółki⁶. Dokumentem założycielskim sp. z o.o. jest statut. Zarządzanie spółką sprawują jej organy. Najwyższym organem sp. z o.o. jest Walne Zgromadzenie Wspólników, organ wykonawczy to – Dyrektor (organ jednoosobowy) bądź Dyrekcja (organ zespołowy), funkcje kontrolne sprawuje Komisja Rewizyjna.

Walne Zgromadzenie Wspólników sp. z o.o. i jest uważane za pełnomocne, jeśli obecni są na nim wspólnicy, posiadający w sumie ponad 60% głosów. Decyzje są podejmowane większością głosów obecnych na Walnym Zgromadzeniu wspólników. Natomiast dla uchwalenia niektórych uchwał wymagane jest oddanie za nie głosów wspólników posiadających ponad 50% głosów (np. – uchwała o wyłączeniu jednego ze wspólników).

Sp. z o.o. tworzy fundusz rezerwowy w wysokości 25% od kapitału statutowego oraz może tworzyć inne fundusze. Fundusz rezerwowy jest tworzony drogą corocznych odpisów w wysokości 5 (pięciu) procent od kwoty czystego zysku i jest przeznaczony na wyrównanie strat na podstawie wyników podsumowania roku finansowego. Jednocześnie spółce przysługuje prawo wykorzystania środków zgromadzonych w funduszu rezerwowym na działania w zakresie opracowania i wdrożenia nowych programów perspektywicznych bądź uzupełnienia własnych środków obrotowych.

Wspólnik, który wychodzi ze sp. z o.o., jego następca prawny czy spadkobierca mają prawo otrzymać równowartość części majątku, proporcjonalną do jego udziału w kapitale statutowym Spółki. Wspólnikowi również przysługuje prawo sprzedaży lub zbycia w inny sposób swego udziału (jego części) w kapitale założycielskim jednemu lub kilku wspólnikom, spółce bądź osobom trzecim. Wspólnikom przysługuje bezwzględne prawo pierwszeństwa nabycia udziału (jego części) wspólnika, który wybywa proporcjonalnie do wysokości ich udziałów. Jeżeli wspólnicy nie skorzystają z prawa pierwszeństwa w ciągu jednego miesiąca od daty zawiadomienia przez wspólnika o jego zamiarze sprzedaży udziału, udział ten może być sprzedany osobom trzecim.

Kolejnym rodzajem spółki handlowej w prawie ukraińskim jest spółka z dodatkową odpowiedzialnością. Zgodnie z definicją zawartą w k.c., jest to spółka założona przez jednego lub kilku wspólników, której kapitał założycielski został podzielony na udziały rozmiar (wysokość) których ustala się w statucie. Różnica pomiędzy spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a spółką z dodatkową odpowiedzialnością polega na tym, że wspólnicy spółki z dodatkową odpowiedzialnością solidarnie ponoszą dodatkową (subsydiarną) odpowiedzialność za jej zobowiązania własnym mieniem w wysokości przewidzianej przez statut, która jest wielokrotnością wartości udziału każdego ze wspólników. W pozostałych

---

⁶ Zob.: art. 52 ukraińskiej ustawy o spółkach handlowych z dnia 19 września 1991 r. (Zakon Ukrainy „Pro gospodarski towarystwa” wid 19 weresnia 1991 r., „Widomosti Werchownoji Rady Ukrainy”, 1991, nr 49, s. 682; Oraz tekst jednolity ww. ustawy z późniejszymi zmianami zob. w: „Ukraińska Inwestycyjna Gazeta”, 2006, nr 26). Zgodnie z art. 76 ukraińskiej ustawy „O budżecie państwowym na rok 2007” z dnia 19 grudnia 2006 r. o rozmiar płacy minimalnej od dnia 01 lipca 2007 roku do dnia 01 grudnia 2007 roku stanowi 420 UAH (hrywien), a od dnia 01 grudnia 2007 r. – 450 UAH. Zob.: Zakon Ukrainy „Pro derżawnyj biudżet Ukrainy na 2007 rik”, „Oficijnyj Wisnyk Ukrainy”, 2006, nr 52, s. 3477.

kwestiach związanych z założeniem i funkcjonowaniem spółki z dodatkową odpowiedzialnością stosuje się przepisy dotyczące spółki z ograniczoną odpowiedzialnością⁷.

Spółką akcyjną jest spółka, której kapitał założycielski podzielono na określoną ilość akcji o równej wartości nominalnej (art. 152 k.c.). Łączna wartość nominalna akcji stanowi kapitał założycielski spółki, który nie może być mniejszy równowartości 1250 płac minimalnych⁸. Ustawa o spółkach handlowych wyodrębnia dwa rodzaje spółek akcyjnych: otwartą spółkę akcyjną i zamkniętą spółkę akcyjną. Różnica pomiędzy którymi polega na tym, że akcje otwartej spółki akcyjnej mogą przebywać w swobodnym obrocie, mogą być zbywane oraz nabywane bez ograniczeń, a o ich zbyciu decyduje wyłącznie właściciel. Natomiast prawo pierwszeństwa kupna akcji zamkniętej spółki akcyjnej posiadają inni akcjonariusze. Spółka akcyjna może być założona zarówno przez osoby prawne jak i fizyczne. W przypadku, gdy spółkę akcyjną tworzy kilka osób, to oni zawierają pomiędzy sobą umowę, która określa tryb poczynienia przez nich działań w celu powołania spółki. Umowę o powołaniu spółki akcyjnej zawiera się w zwykłej formie pisemnej, natomiast jeżeli założycielami są osoby fizyczne, to konieczne jest sporządzenie umowy w formie aktu notarialnego. Osoby tworzące spółkę akcyjną ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązaniami powstałymi do chwili państwowej rejestracji spółki. Dokumentem założycielskim spółki akcyjnej jest statut.

Oprócz spółek handlowych kodeks cywilny wśród form prowadzenia działalności gospodarczej wyodrębnia także spółdzielnię produkcyjną. Zgodnie z art. 163 k.c. spółdzielnia produkcyjna jest dobrowolnym zrzeszeniem obywateli powołanym na zasadach członkostwa, osobistego udziału w wykonywaniu pracy na rzecz spółdzielni oraz połączeniu mienia jego członków. Statut spółdzielni może także przewidywać udział w jej działalności na zasadzie członkostwa i innych osób.

Natomiast kodeks gospodarczy oprócz wymienionych (przewidzianych przepisami kodeksu cywilnego i ustawy o spółkach handlowych) rodzajów spółek handlowych i spółdzielni produkcyjnej także przewiduje następujące rodzaje form prowadzenia działalności gospodarczej – osoby prawne: 1) przedsiębiorstwo prywatne, 2) przedsiębiorstwo własności kolektywnej (do nich są zaliczane także spółdzielnie produkcyjne), 3) przedsiębiorstwo komunalne, 4) przedsiębiorstwo państwowe, 5) przedsiębiorstwo własności mieszanej.

Jeżeli współwłaścicielem przedsiębiorstwa jest zagraniczna osoba fizyczna bądź prawna, która posiada co najmniej 10 % udziałów, to taki przedsiębiorstwo jest określane mianem przedsiębiorstwa z inwestycją zagraniczną. Przedsiębiorstwo 100% udziałów którego posiada zagraniczna osoba fizyczna czy prawna uważa się za przedsiębiorstwo zagraniczne.

Także stosuje się podział przedsiębiorstw na unitarne i korporacyjne (w zależności od ilości założycieli), przedsiębiorstwa małe, średnie i duże (w zależności od zatrudnionych pracowników). Kodeks gospodarczy wśród rodzajów przedsiębiorstw wymienia gospodarstwo rolne oraz przedsiębiorstwo dzierżawione.

Wśród wymienionych rodzajów form przedsiębiorstw największe zainteresowanie inwestorów wzbudza przedsiębiorstwo prywatne, które może mieć jednego lub kilku właścicieli. Ta forma przedsiębiorstwa obok ze spółką z ograniczoną odpowiedzialnością jest najbardziej popularna na Ukrainie. Przedsiębiorstwo prywatne nie powinno posiadać kapitału założycielskiego jak to jest wymagane dla spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

---

⁷ Zakon Ukrainy „Pro gospodarski towarystwa” wid 19 weresnia 1991 r., „Widomosti Werchownoji Rady Ukrainy”, 1991, nr 49, s. 682; Oraz tekst jednolity ww. ustawy z późniejszymi zmianami zob. w: „Ukrajńska Inwestycyjna Gazeta”, 2006, nr 26.

⁸ Zgodnie z art. 76 ukraińskiej ustawy „O budżecie państwowym na rok 2007” z dnia 19 grudnia 2006 r. o rozmiar płacy minimalnej od dnia 01 lipca 2007 roku do dnia 01 grudnia 2007 roku stanowi 420 UAH (hrywien), a od dnia 01 grudnia 2007 r. – 450 UAH. Zob.: Zakon Ukrainy „Pro derżawnij biudżet Ukrainy na 2007 rik”, „Oficijnij Wisnyk Ukrainy”, 2006, nr 52, s. 3477.

Rejestracja podmiotów gospodarczych na Ukrainie uregulowana jest w ustawie o rejestracji państwowej osób prawnych i fizycznych osób-przedsiębiorców z dnia 15 maja 2003 r.⁹ Zgodnie z tą ustawą został utworzony Jedyne Rejestr Państwowy osób prawnych i fizycznych osób-przedsiębiorców (dalej – Jedyne Rejestr Państwowy). Zmiany do dokumentów założycielskich osoby prawnej, a także zmiana nazwiska i/lub imienia, i/lub imienia ojca lub miejsca zamieszkania fizycznej osoby-przedsiębiorcy podlegają obowiązkowej rejestracji państwowej przez wprowadzenie odpowiednich zmian do Jedynego Rejestru Państwowego. Rejestrację podmiotów gospodarczych prowadzą rejestratorzy państwowi, którzy działają przy Komitecie Wykonawczym Rady Miasta lub Rejonowej Administracji Państwowej. Rejestrację państwową podmiotów gospodarczych przeprowadza rejestrator państwowy który działa w rejonie planowanej siedziby osoby prawnej lub miejsca zamieszkania fizycznej osoby-przedsiębiorcy.

Dokumenty składane do rejestratora państwowego powinny być sporządzone w języku ukraińskim. Dokumenty mogą być także nadesłane na adres rejestratora państwowego pocztą (listem poleconym). Jeżeli dokumenty są nadsyłane do rejestratora państwowego pocztą, to wtedy, podpis wnioskodawcy na karcie rejestracyjnej powinien być poświadczony notarialnie.

Dokumenty założycielskie, a także zmiany do nich, sporządza się w formie pisemnej, są przeszywane, przenieumerowane, i być podpisane przez założycieli (wspólników). Podpisy założycieli (wspólników) powinny być poświadczane przez notariusza. Wprowadzenie zmian do dokumentów założycielskich osoby prawnej odbywa się na podstawie osobnego załącznika lub w sposób sporządzenia ich nowej redakcji. Po dokonaniu rejestracji rejestrator państwowy wydaje Świadectwo o rejestracji.

Opłaty rejestracyjne za czynności rejestratora państwowego wynoszą 170 UAH (dziesięć minimum nieopodatkowywanych). Po wydaniu Świadectwa o rejestracji przez Rejestratora Państwowego, nowy podmiot w terminie 10 dni podlega rejestracji w urzędzie statystyki, urzędzie skarbowym, funduszu emerytalnym, funduszu ubezpieczeń na wypadek bezrobocia, funduszu ubezpieczeń społecznych od wypadków przy pracy, funduszu ubezpieczeń na wypadek czasowej utraty zdolności do pracy.

Za odrębną formę prowadzenia działalności gospodarczej na Ukrainie (na równi z osobą fizyczną-przedsiębiorcą oraz osobą prawną) należy uznać spółkę cywilną (w dosłownym tłumaczeniu z ukraińskiego – „spółka zwykła”). Ten rodzaj spółki według przepisów prawa ukraińskiego nie należy do spółek handlowych, a regulacje ją dotyczące zostały umieszczone w kodeksie cywilnym nie w podrozdziale „Spółki handlowe”, lecz w rozdziale „Zobowiązania”. Spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej i powołuje się na podstawie umowy, którą zawierają pomiędzy sobą jej założyciele (wspólnicy) w zwykłej formie pisemnej. Wspólnikami spółki cywilnej mogą być zarówno osoby fizyczne jak i prawne. Ich wzajemne prawa i obowiązki określa umowa o powołaniu spółki. Spółka cywilna nie podlega rejestracji państwowej według ww. przepisów, ale jest rejestrowana w urzędzie skarbowym.

Zgodnie z art. 5 ustawy o działalności zewnętrzno-gospodarczej z dnia 16 kwietnia 1991 r., zagraniczny podmiot gospodarczy, który prowadzi działalność gospodarczą na Ukrainie może założyć swe przedstawicielstwo¹⁰. Rejestracji przedstawicielstwa firmy

---

⁹ Zakon Ukrainy „Pro derżawnu rejestraciju jurydycznych osib ta fizycznych osib pidpryjemciw” wid 15 trawnia 2003 r., „Oficijnyj Wisnyk Ukrainy”, 2003, nr 25, s. 1172.

¹⁰ Zakon Ukrainy „Pro zownisznioekonomicznu dijalnist” wid 16 kwitnia 1991 r. „Widomosti Werchownoji Rady Ukrainy” 1991, nr 29, s. 377; Tekst jednolity ustawy z późniejszymi zmianami znajdziesz w: Ukraińska Inwestycyjna Gazeta, 2006, nr 27.

zagranicznej dokonuje Ministerstwo Gospodarki Ukrainy w terminie sześćdziesięciu dni roboczych¹¹.

Tryb zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby fizyczne-przedsiębiorców oraz osoby prawne również został uregulowany w ustawie o rejestracji państwowej osób prawnych i fizycznych osób-przedsiębiorców z dnia 15 maja 2003 r.¹² Osoba prawna przestaje istnieć w wyniku: 1) przekazania swego wszystkiego mienia, praw oraz obowiązków innej osobą – następcą prawnym (połączenie, dołączenie, podział, przekształcenie), 2) likwidacji. Zgodnie z art. 110 kodeksu cywilnego osoba prawna podlega likwidacji: 1) na mocy decyzji jej wspólników lub organu osoby prawnej uprawnionego na podjęcie takiej decyzji zgodnie z dokumentami założycielskimi, w tym także, w związku z kończeniem się terminu na który osoba prawna została założona, osiągnięciem celu w którym była ona założona, a także w innych przypadkach przewidzianych w dokumentach założycielskich, 2) na mocy orzeczenia sądu o uznaniu rejestracji państwowej osoby prawnej za bezskuteczną lub w związku z popełnionymi naruszeniami podczas jej rejestracji, które nie można usunąć, a także w innych przypadkach przewidzianych przez ustawę.

STRESZCZENIE

W niniejszym artykule została umieszczona analiza przepisów prawnych regulujących rodzaje form prowadzenia działalności gospodarczej na Ukrainie. Zostały przytoczone definicje oraz podstawowe cechy poszczególnych form podmiotów gospodarczych zawarte w prawie ukraińskim, w szczególności: osoby fizycznej-przedsiębiorcy, spółek handlowych (spółka pełna, spółka komandytowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka z dodatkową odpowiedzialnością, spółka akcyjna), spółdzielni produkcyjnej, przedsiębiorstwa prywatnego, spółki cywilnej. Omówione zostały również i inne rodzaje podmiotów gospodarczych. Ponadto, artykuł zawiera zwięzłą analizę trybu rejestracji podmiotów gospodarczych oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej.

---

¹¹ Oficjalna strona internetowa Ministerstwa Gospodarki Ukrainy (ukr. – Ministerstwo Ekonomiki Ukrainy) zob. pod adresem: <http://me.kmu.gov.ua>

¹² Zakon Ukrainy „Pro derżawnu rejestraciju jurydycznych osib ta fizycznych osib pidpryjemciw” wid 15 trawnia 2003 r., „Oficijnyj Wisnyk Ukrainy”, 2003, nr 25, s. 1172.